

A portrait of Josep Maria Domènech, an elderly man with white hair and glasses, wearing a dark suit and a striped tie. He is looking slightly to the left. The background is a blurred bookshelf.

JOSEP MARIA DOMÈNECH

H O M E N A T G E S

L'Excm. i Molt Illtre. Ajuntament de Terrassa, en sessió plenària celebrada el dia 26 de gener del 2012, acordà concedir la Medalla d'Honor de la Ciutat a

Josep Maria Domènech i Fargas

en reconeixement a la seva trajectòria cultural, al seu compromís amb la història i el patrimoni local i a la seva donació a la ciutat del valuós Diccionari terrassenc, una impagable tasca de documentació i materialització de les millors recerques de la nostra història.

Terrassa, 12 de juny del 2012

Un valuós llegat històric per a Terrassa i Catalunya

Des de mitjan segle XX, el nom de Josep Maria Domènech apareix vinculat constantment a l'activitat cultural a la nostra ciutat, a la protecció i promoció del patrimoni, a la recerca documental i bibliogràfica. En la seva trajectòria trobem publicacions de divulgació de la història local, accions de compromís amb la cultura catalana, participació activa en nombroses entitats i fundacions, implicació en la recuperació de peces clau del nostre patrimoni com el Castell-Cartoixa de Vallparadís o la Casa Alegre de Sagrera, impuls de la Junta Municipal de Museus... Aquesta extraordinària activitat desplegada al llarg de tants anys el fa mereixedor del solemne reconeixement ciutadà que implica la concessió de la Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa.

En Josep Maria Domènech ha estat sempre un home de papers i llibres, però no tancat en la seva biblioteca, sinó sempre obert i implicat en la vida cultural i cívica de la ciutat, en paral·lel a la seva tasca professional en el sector tèxtil. Una aportació clau al patrimoni documental i històric terrassenc, fruit de dècades de paciència, treball i dedicació, ha estat la donació a la ciutat de l'extraordinari Diccionari Terrassenc, confiat a l'Arxiu Històric per a la seva preservació i per a l'estudi i consulta de les actuals i futures generacions. Al costat d'aquesta donació, en clau terrassenca, cal destacar també la seva contribució a l'enriquiment dels fons documentals del nostre país, a través de la biblioteca d'història i monografies locals de la qual ja n'és titular l'Institut Cartogràfic de Catalunya.

Destaco aquestes dues aportacions, entre moltes altres, perquè permeten remarcar especialment en la figura i l'obra de Josep Maria Domènech una doble vocació de servei a Terrassa i a Catalunya a través de la cultura. Gràcies a ell, i a d'altres persones com ell, coneixem millor la nostra història, des del petit detall fins a les grans qüestions, hem enriquit i potenciat el nostre patrimoni cultural local i nacional i podem ara gaudir d'uns fons documentals absolutament excepcionals en la història recent del nostre país. L'homenatge que li ret la ciutat a través de la Medalla d'Honor reconeix, així, el seu civisme, el seu terrassenquisme, el seu catalanisme i el seu compromís vital i exemplar amb la cultura, i el situa en un lloc molt destacat del panorama cultural terrassenc dels segles XX i XXI.

Pere Navarro i Morera
Alcalde de Terrassa

Josep Maria Domènech i Fargas, promotor de cultura, bibliòfil, investigador i documentalista

Josep Maria Domènech i Fargas, el senyor Domènech, és una força viva de la cultura catalana que ha treballat en moltes institucions i activitats del món de la cultura, i molt especialment en la preservació i la difusió del ric patrimoni històric que s'ha conservat a Terrassa, al qual ha contribuït amb donacions de valuoses obres d'art i documents antics que s'han salvat gràcies a la seva actuació atenta.

Fill d'una família de pagesos de Sant Martí de Tous, el seu avi ja tenia inquietuds intel·lectuals i, havent-se lesionat carregant sacs de gra, estudià magisteri i fou el mestre de Miralles, un poble proper a Tous. El seu pare, Joan Domènech i Claramunt, vingué a treballar a Terrassa, com a comptable, i d'ell va aprendre especialment l'esforç per la feina ben feta i l'esperit obert. En Josep Maria era prou espavilat i, vivint a casa d'uns oncles a Tous durant la Guerra Civil, a l'edat de tretze anys va suplir temporalment el mestre de l'escola, que havia estat mobilitzat. Quan feia el servei, a Mataró, va fundar una escola d'analfabets en el regiment militar. Després, amb una formació estroncada per la guerra i completada al llarg del temps amb estudis d'especialitats relacionades amb la feina, als 23 anys assumí la direcció comercial i administrativa del despatx que l'empresa de filatura on treballava tenia a Barcelona.

Sempre ha estat interessat per la geografia, el territori, les comarques, la cultura, el patrimoni i la història de Catalunya, afició que, combinada amb el seu afany col·leccionista i la dedicació constant, ha donat com a fruit, entre altres coses, uns instruments de cultura monumentals, com ho són la seva biblioteca d'estudis locals de Catalunya, que inicià als 17 anys, i el *Diccionari terrassenc*.

Les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos, a les quals dedicà durant molts anys esforços i recursos, encaixaven perfectament en la seva gran passió: la potenciació de la identitat i la cultura de les comarques catalanes. Va iniciar una relació molt profunda d'amistat i col·laboració amb l'inspirador i fundador d'aquelles trobades, el geògraf Josep Iglésies i Fort, i va eixamplar les seves relacions personals i socials per tot Catalunya. Li podem agrair la celebració de l'Assemblea de Terrassa, l'any 1972.

La recopilació massiva de fonts d'informació i l'ànsia per col·laborar en la promoció cultural del país l'han portat a col·laborar en grans empreses editorials de difusió del coneixement de Catalunya, com són la *Gran enciclopèdia catalana*, la *Gran geografia comarcal de Catalunya*, *Catalunya romànica* i altres, treballant-hi, establint contactes, facilitant la consulta de la seva biblioteca i, en definitiva, ajudant a tothom.

En plena època de la tecnologia, l'estrès i les presses, el senyor Domènech és un mestre de *savoir faire*, de relacionar-se amb actitud oberta i respectuosa, d'aportar solucions a tots els obstacles que es presenten, de voluntat d'ajudar a tothom, i tot això, i més, sense que compti mai el temps esmerçat, la qual cosa demostra que, com més es dialoga, més coses s'aprenen i més bé s'avança enmig de les dificultats. Sempre receptiu i atent a qüestions familiars i personals, les relacions humanes han estat la seva autèntica escola i el seu esperit de col·laboració comprèn des de saber aconsellar en la gestió de grans esdeveniments o situacions de compromís fins a ensenyar a restaurar, enquadrar o manipular respectuosament un llibre. El 1966 introduí les primeres tasques per ordinador a l'empresa on treballava. Autodidacte permanent, metòdic, perfeccionista i amb un enginy pràctic admirable, sempre s'ha avançat en l'ús d'eines informàtiques, està atent a tota mena de recursos tècnics que poden servir, o els inventa quan n'hi ha necessitat, i mai no oblida d'oferir-los als altres. Parlar amb el senyor Domènech sempre és equivalent d'aprendre coses útils.

Amb 6 filles, 14 néts i 6 besnéts (i un altre en camí), Josep Maria Domènech adora la seva família, li agrada tenir-la tota reunida, i amb sàvia prudència l'ha ajudat en tot moment, i volem destacar aquí l'abnegació de la seva esposa, Maria Assumpció, que amb comprensió sincera ha sabut sempre entendre la dedicació incondicional d'en Josep Maria als seus treballs i a les seves àmplies relacions humanes.

Pere Puig Ustrell

Director de l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa

LA PASSIÓ PER LA CULTURA I EL PATRIMONI

Fill de Joan Domènech i Claramunt i Rosa Fargas i Sallés, l'historiador i geògraf Josep Maria Domènech i Fargas va néixer a Terrassa el 4 de gener de 1925. Es va casar l'any 1949 amb Maria Assumpció Tomasa i Solsona i és pare de sis filles. Josep Maria Domènech començà de ben jove a interessar-se per la cultura del seu país, per la geografia humana i pels aspectes tradicionals, històrics i populars. Així, ha estat sempre una persona compromesa amb el patrimoni històric local, fruit de la seva afició per la història i de la seva dedicació a les institucions relacionades amb el patrimoni de la ciutat i de Catalunya.

La seva intensa tasca professional l'ha portat a exercir diversos càrrecs de responsabilitat en empreses de la indústria tèxtil i, simultàniament, al Gremi de Fabricants de Filats de Cotó i a la Cambra de Comerç i Indústria de Girona. Però la seva gran passió ha estat l'estudi i la recuperació de la cultura autòctona.

En els anys 40 del segle passat va participar, a Terrassa, en els primers moviments cívics de caràcter catalanista de la postguerra, sovint en un ambient de clandestinitat, com ell mateix reconeix: "Durant el període franquista, la promoció de qualsevol acte intel·lectual català representava córrer un gran risc personal". L'any 1943, esdevingué un dels fundadors del Grup Sardanista i entrà a formar part de la Institució Ambrosiana, emparada a la parròquia de la Sagrada Família i que, fins el 1950, any en què

desaparegué, organitzà concerts i conferències només en català de personalitats reconegudes. El 1946 s'incorporà a la Comissió Abat Oliba, com a secretari de la delegació terrassenca. Aquesta entitat va promoure l'entronització de la Mare de Déu de Montserrat l'any 1947 i patrocinà la fundació del Museu Prat de la Riba.

Domènech col·laborà també amb Marian Galí, Salvador Cardús i Josep Rigol per aconseguir l'adquisició del Castell Cartoixa de Vallparadís per part de l'Ajuntament de Terrassa i la seva restauració posterior i conversió en museu l'any 1959. El 1950 participà en l'organització dels actes del XV Centenari de la Fundació del Bisbat d'Ègara. Des del 1965 és membre de la Junta Municipal de Museus de Terrassa, de la qual fou secretari i des d'on contribuï a la compra i habilitació de la Casa Alegre de Sagrera i a la constitució del seu fons museístic.

Estret col·laborador de Josep Iglésies, el 1971 entrà a formar part de la Comissió Permanent de les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos, on ha promogut la fundació i la vitalització de diversos centres d'estudis històrics. El 1972 ingressà a la Fundació Bosch i Cardellach, de Sabadell, on ha presentat diverses ponències i n'és membre de la secció d'Urbanisme, Territori, Geografia i Patrimoni Arquitectònic. El 1982 fou nomenat patró, i més tard vicepresident, de la Fundació Salvador Vives Casajuana, fins a l'any 2004, quan aquesta entitat, que

ELS LLIBRES

*"Des de ben jove em
sentia atret pels llibres.*

*Recordo que,
quan tenia nou o deu
anys, copiava, a màquina,
de l'Abella d'Or, una
revista dedicada al folklore
popular; alguns articles,
que després cosia junts a
manera de llibre i
a la coberta, hi feia
constar pomposament:
Editorial Domènech."*

Festeig amb Maria Assumpció, el 1948

Assemblea d'estudiosos a Ripoll

Excursió al Puigmal, el 1943

ha publicat uns 125 volums sobre llengua, història i literatura, es fusionà amb Òmnium Cultural.

Tota aquesta dedicació li ha valgut diversos reconeixements. Així, l'Institut Cartogràfic de Catalunya, la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana i l'Institut Ramon Muntaner convocaren el 2010 la primera edició del Premi de Recerca Josep Maria Domènech i Fargas, per tal d'estimular projectes d'investigació sobre l'estudi de temes i entitats de recerca local i comarcal. L'any 1986, el Centre Social Catòlic li va atorgar el títol de terrassenc de l'any. I la Fundació Jaume I, actualment Lluís Carulla, li va lliurar el premi Jaume I d'Actuació Cívica el 2001, en reconeixement a la seva infatigable tasca com a membre de la Comissió Permanent de l'Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos i per mantenir oberta la més important biblioteca de temes locals i comarcals dels Països Catalans.

La biblioteca d'àmbit local més completa de Catalunya

El producte més valuós de la inquietud i afició pels estudis locals de Josep Maria Domènech és la seva rica biblioteca d'història i de monografies locals de Catalunya, amb més de 30.000 llibres i 8.000 opuscles, 1.500 publicacions periòdiques, mapes, documents d'àudio i vídeo i una col·lecció de 2.500

goigs. Aquesta magnífica biblioteca fou adquirida l'any 2008 per l'Institut Cartogràfic de Catalunya i és oberta al públic juntament amb les biblioteques dels geògrafs Pau Vila i Josep Maria Puchades i Gonzalo de Reparaz Ruiz. La Biblioteca Josep Maria Domènech és la més completa que existeix a Catalunya de geografia i història, sobretot d'àmbit local.

L'origen d'aquest fons bibliogràfic es remunta a la seva joventut, quan aprofitava les sortides excursionistes per aconseguir monografies d'interès local. Concretament, la va començar l'any 1942, amb només 17 anys, amb la monografia de mossèn Costans sobre Banyoles. Atenent les oportunitats d'adquisició de novetats i de publicacions antigues, remenant catàlegs, recorrent llibreries, acceptant llegats bibliogràfics, completant col·leccions antigues o exhaurides..., Josep Maria Domènech no ha deixat mai d'incrementar la seva biblioteca i d'exercir la seva condició de bibliòfil expert en la restauració i enquadernació de centenars de volums, amb una cura extraordinària en la bona conservació de cadascuna de les peces del conjunt. Tot i això, ell mateix renega d'aquest qualificatiu: "No sóc un bibliòfil, els llibres m'interessen per la informació que contenen".

La biblioteca està organitzada per comarques, més dos capítols dedicats a Andorra i a la Catalunya Nord, i

ordenada alfabèticament per municipis, amb apartats d'obres dedicades a tota una circumscripció provincial o episcopal, si són capital o seu, respectivament. Aplega un 90% de les monografies locals publicades fins l'any 1965, moltes de les quals resulten avui en dia d'una gran raresa. Completen la col·lecció les principals enciclopèdies i obres de referència, un gran nombre de revistes, de col·leccions de butlletins d'acadèmies, de centres excursionistes i d'institucions culturals, obres d'historiadors clàssics i moderns, estudis històrics especials, publicacions documentals, cartografia...

Una de les col·leccions més interessants és la dedicada als fulls informatius dels municipis, on moltes vegades es recullen dades impossibles de trobar en altres publicacions. Cal destacar també les obres bibliogràfiques de difícil consulta, els clàssics de la historiografia catalana, l'apartat dedicat a les tesis doctorals d'autors catalans editades pel Consell Superior d'Investigacions Científiques i el de les col·leccions dels Jocs Florals de Barcelona, les Memòries i el Butlletí de la Reial Acadèmia de les Bones Lletres de Barcelona i els documents inèdits de l'Arxiu de la Corona d'Aragó.

No cal dir que les publicacions locals terrassenques, tot i que se n'han cedit a biblioteques públiques de la ciutat, constitueixen la part més nodrida del conjunt. Cal destacar la col·lecció de goigs terrassenques editats des de l'any 1939 fins ara, molts dels quals en la doble edició de paper normal i paper de fil. Aquesta biblioteca és el fruit d'una actitud vital i moral absolutament compromesa, la d'un home que, al llarg de la seva vida, ha donat un valor permanent a la història en pro del servei a la cultura catalana.

El Diccionari terrassenc, una obra titànica cedida a la ciutat

Fa uns 40 anys, després d'un atac de ciàtica que no li va permetre sortir de casa durant una temporada, Josep Maria Domènech va començar a elaborar fitxes sobre la

Celebrant els 60 aniversari
del seu casament, el 2009

Donació de la seva col·lecció d'ivoris el 2001.

Donació del Diccionari Terrassenc a
l'Arxiu Històric Comarcal, el 2014.

història i els afers de Terrassa i les va anar guardant dins d'una capsa de sabates. Aleshores no ho sabia, però estava posant les bases del que es convertiria en el *Diccionari terrassenc*, una obra enciclopèdica que aplega més de 22.000 entrades que inclouen més de 180.000 fitxes, a banda de fotos, postals i altres documents informatius. Josep Maria Domènech ha treballat en aquesta obra enciclopèdica durant més de quatre dècades amb l'ajuda de diversos col·laboradors, com ara el seu amic Manel Portillo.

El mateix Josep Maria Domènech ens parla de la seva obra: “Vaig començar la tasca de recollida de tota la informació possible, bibliogràfica i periodística, que fes referència a Terrassa i a fer-ne buidats, amb la idea que a llarg termini es pogués elaborar una cosa així com un diccionari o enciclopèdia centrat específicament en la ciutat i el terme i que pogués servir a qui volgués fer futures investigacions locals. En realitat, és un projecte que arrenca de l'època en què col·laborava amb els redactors de la *Gran enciclopèdia catalana*: va ser aleshores quan em vaig adonar que hi ha molta informació de caràcter local que no ha arribat a ser recollida sistemàticament enlloc”.

El 10 de març del 2011 va fer donació dels fitxers a Terrassa, confiant-ne la conservació i difusió a l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa. Actualment, les fitxes estan disposades per ordre alfabètic en sis arxivadors subvencionats per l'Ajuntament i instal·lats a la seu de l'Arxiu Històric Comarcal des de l'any 2001.

El *Diccionari terrassenc* recull tots els noms propis que han tingut o tenen un significat públic o una rellevància especial durant tota la història de Terrassa i de la seva zona d'influència. Noms de terrassencs i terrassenques que han tingut o tenen un càrrec públic o una activitat destacable en l'àmbit local o de fora de la ciutat; de persones de fora que han tingut alguna relació important amb Terrassa; de topònims (carrers, muntanyes, valls, torrents...); de les

institucions i entitats públiques i privades de la ciutat. També recull paraules que tenen un ús o un significat especial a Terrassa.

Des dels primers testimonis històrics coneguts fins a l'actualitat, cada fitxa recull una biografia en el cas de persones i un historial en el cas de llocs o institucions. Les fonts d'informació són especialment la premsa local i la documentació històrica. El volum d'informació és extraordinari i no es coneix a Catalunya cap altra col·lecció de dades locals similar. Aquesta base de dades és un instrument molt valuós per als estudis històrics i altres treballs: els topònims, els reportatges de premsa, els antecedents familiars, la localització de documents històrics, la cronologia dels fets, les commemoracions... Les fitxes proporcionen referències bibliogràfiques, disposicions oficials, dates d'esdeveniments, imatges originals i altres detalls que constitueixen una eina de treball molt útil. De fet, aquesta immensa informació ha servit com a base de diversos treballs, com ara el llibre *Els carrers de Terrassa*, publicat per l'Ajuntament l'any 1995.

Josep Maria Domènech ha reflectit el seu compromís amb Terrassa en diverses obres. Mitjançant la Fundació Soler i Palet, l'any 1972 va publicar el llibre *Història breu de Terrassa*, per a públic infantil i juvenil i amb traducció al castellà. Amb 10.000 exemplars, aquest és el llibre publicat a la ciutat amb un tiratge editorial més gran. I el 1993 va publicar *Construcció i embelliment de la Basílica del Sant Esperit de Terrassa*.

La trajectòria cultural i el compromís amb la història i el patrimoni local de Josep Maria Domènech el fan mereixedor de la Medalla d'Honor de la Ciutat. S'ha dit que, si Catalunya és un país viu, en bona part ho és gràcies a l'esforç de persones que han sabut donar una dimensió més àmplia a les seves inquietuds individuals. Josep Maria Domènech n'és un cas paradigmàtic i esdevé un exemple per a futurs estudiosos de la nostra ciutat i del nostre país.

ILL·LUSIÓ

"Aquesta biblioteca representa la culminació del meu interès per la recopilació de llibres, monografies i estudis de caràcter local. Concretament, la idea que l'ha inspirat ha estat la d'aplegar la màxima quantitat de publicacions possibles dedicades a la descripció i l'estudi del territori català. Si l'hagués de resumir en poques paraules, diria que és el resultat de l'esforç diari durant molts anys de la meua vida, i pel qual he hagut de privar-me de moltes coses."

ACTIVISTA CULTURAL, BIBLIÒFIL, INVESTIGADOR I DOCUMENTALISTA

1938

Resideix a Sant Martí de Tous uns dos anys a causa de la guerra. Per la mobilització del mestre, als 13 anys s'ha de fer càrrec de l'escola de nois.

1940

Comença a treballar d'aprenent de teòric de teixits en una fàbrica i fa estudis de teòric de teixits a l'Escola d'Arts i Oficis de Terrassa. Un any després, passa a treballar en una altra empresa com a administratiu, i alhora realitza estudis mercantils en la mateixa Escola.

1942

Inicia la seva biblioteca especialitzada en monografies locals i comarcals catalanes, que 60 anys després serà la més important del país.

1943

Col·labora en la fundació del Grup Sardanista de Terrassa.

1945

Entra a formar part de la junta de la Institució Ambrosiana.

1946

Forma part del consell executiu i la secretaria de la Comissió Abat Oliva de Terrassa, creada amb motiu de les festes d'entronització de la Mare de Déu de Montserrat (27 d'abril de 1947).

1947

Obté el títol de pèrit mercantil i continua amb estudis de professorat mercantil. Fa el servei militar a Mataró, on crea, en el regiment, una escola d'analfabets.

1948

Es fa càrrec, a Barcelona, de la part comercial i administrativa d'una filatura de tipus cotoner.

1949

Es casa amb Maria Assumpeió Tomasa i Solsona, amb la qual tindrà sis filles. Actualment, la família s'ha ampliat amb catorze néts i sis besnéts.

1950

És nomenat membre de la comissió commemorativa del XV Centenari de la Fundació del Bisbat d'Egara.

1952

Publica a la revista *Destino* una carta que provoca l'adquisició del Castell Cartoixa de Vallparadís per part de l'Ajuntament, pendent des de feia temps.

1962

Treballa com a voluntari i aconsegueix personalment ajuts per als damnificats de les riuades que assolen Terrassa. En no haver-hi comunicacions telefòniques,

fa d'enllaç amb Joaquín Soler Serrano, de Ràdio Barcelona.

1963

És membre del Ple de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Girona.

1964

És nomenat vocal del Gremi Fiscal de Fabricants de Filats.

1965

És nomenat membre i secretari de la Junta Municipal de Museus de Terrassa.

1966

A partir de la col·laboració en la Gran enciclopèdia catalana, inicia el seu Diccionari terrassenc. A la Cambra de Comerç i Indústria de Girona, crea un nou model simplificat de certificat d'origen, que és copiat a Madrid pel Consell Superior de Cambres d'Espanya.

1968

Forma part de la comissió que dissenya la bandera de la ciutat.

1969

Entra en contacte amb les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos, i tres anys després aconsegueix que la XV Assemblea d'Estudiosos se celebri a Terrassa.

1972

És elegit membre de la Fundació Bosch i Cardellach, de Sabadell.

Publica *Història breu de Terrassa*, dedicada als infants, i un any després l'opusele *Una història local per a infants*.

1973

Col·labora en la compra de la Casa Alegre de Sagrera. Ajuda a avançar, en 26 anys, la donació de la col·lecció Salvans d'art xinès.

1974

És elegit secretari i coordinador de la Comissió Permanent de les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos i el 1996 n'és nomenat prohom.

1981

Coordina la part del Vallès en la *Gran Geografia Comarcal de Catalunya*, i en redacta diversos articles.

1982

És nomenat patró de la Fundació Salvador Vives Casajuana, de la qual arriba a ser-ne vicepresident.

1985

Col·labora en l'edició dels textos relatius al Principat de Catalunya del *Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de ultramar*, de

Pascual Madoz.

1986

És nomenat terrassenc de l'any pel Centre Social Catòlic.

1991

Forma part de la comissió constitutiva de l'Aula Gran de Terrassa.

1994

S'edita el seu llibre *Construcció i embelliment de la Basílica del Sant Esperit de Terrassa*.

1995

És nomenat membre de la Comissió del Nomenclàtor de Terrassa i de la Comissió de Patrimoni de l'Ajuntament de Terrassa.

2001

Premi Jaume I d'Actuació Cívica. Dóna al Museu de Terrassa la seva col·lecció de peces d'ivori, per integrar-les a la col·lecció Salvans de la Casa Museu Alegre de Sagrera.

2007

Dóna a l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa el seu fons Agustí Fabra i Bofill.

2008

Signa el conveni de cessió de la seva biblioteca a l'Institut Cartogràfic de

Catalunya, on se'n manté el nom.

2009

Dóna a l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa el seu fons Cèsar Cabanes i Badosa i cedeix el seu fons Josep Rigol i Fornaguera perquè se'n redacti i editi un llibre.

2010

L'Institut Cartogràfic de Catalunya, l'Institut Ramon Muntaner i la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana creen el premi bianual de recerca Josep Maria Domènech i Fargas basat en treballs d'àmbit local i comarcal. Col·labora en la investigació de l'història de la Confraria del Sant Crist de Terrassa.

2011

Dóna a l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa el seu *Diccionari terrassenc*.

2012

Fa uns dos anys que està elaborant una cronologia dels fets i records més rellevants de la seva vida. Medalla d'Honor de la Ciutat de Terrassa

JOSEP MARIA DOMÈNECH

Josep Maria Domènech (Terrassa, 1925) ha dedicat la vida a la seva gran passió: la història i geografia local de Catalunya. En la dècada dels 40 del segle passat participà a Terrassa en el Grup Sardanista, la Institució Ambrosiana i la Comissió Abat Oliba. Ha estat membre des del 1971 de la Comissió Permanent de les Assemblees Intercomarcals d'Estudiosos. Ha esdevingut una figura clau per recuperar joies del patrimoni local, com el Castell Cartoixa de Vallparadís o la Casa Alegre de Sagrera. El producte més valuós de la seva afició pels estudis és la rica Biblioteca Josep Maria Domènech, la més completa dels Països Catalans en temes locals, adquirida el 2008 per l'Institut Cartogràfic de Catalunya. Ha donat a la ciutat la seva obra més monumental: el Diccionari terrassenc, que recull els noms propis de les persones, llocs i institucions més importants de la ciutat, amb més de 180.000 fitxes contingudes en més de 22.000 entrades. La conservació i difusió d'aquesta obra recau en l'Arxiu Històric Comarcal de Terrassa.

Edita: Ajuntament de Terrassa

Producció, textos i maquetació: Servei d'Imatge i Comunicació

Documentació: Família Domènech Tomasa

Fotos: Família Domènech Tomasa i Arxiu Municipal de l'Ajuntament de Terrassa

Dipòsit legal: B.18429-2012